

[L. D. Rasmussen.]

ening og dens Sygekasse blev ramt meget haardt ved den Nedsættelse, der fandt Sted ved Finanslovsforslagets Udarbejdelse, idet der i de 5 600 Kr., Foreningen tidligere havde i Tilskud, først blev fradraget 2 000 Kr., fordi ca. 700 af Organisationens 900 Medlemmer var Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser foruden at være Medlemmer af denne Organisations Sygekasse, og det ligger i Sagens Natur, at der ikke var nogen rimelig Grund til, at Staten skulde yde Tilskud to Gange til de samme Folk. Dernæst blev Rejseforeningen ramt af den almindelige Nedsættelse med 10 pCt., 300 Kr., altsaa i alt en Nedgang paa 2 300 Kr. De resterende 200 Medlemmer i Rejseforeningen er alle ældre Svende, der ikke er Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser og er for gamle til at kunne blive det, og derfor foreslaar den højtærede Minister, at der ydes et Tilskud fra Statskassen af 4 Kr. pr. Medlem eller i alt 800 Kr. til disse 200 Medlemmer.

Til Specialundervisning for Afatikere (Hørstomme) foreslaas under Nr. 203 en Forhøjelse af Bevillingen med 1 815 Kr., og til Landsforeningen af vanføre og lemlæstede foreslaas under Nr. 204 et Beløb paa 850 Kr. til Rejser, idet de vanføres og lemlæstedes Benyttelse af denne Organisation er steget meget stærkt i de sidste 2—3 Aar.

Under Nr. 216 søges en Forhøjelse paa 10 000 Kr. af Tilskuddet til forebyggende Børneforsorg, idet det har vist sig, at det hidtidige Tilskud svarer til 33 $\frac{1}{2}$ pCt. af en vis Part af de afholdte Udgifter, medens det foreslaaede Beløb, 405 000 Kr., kun svarer til 28—29 pCt. Ved Forhøjelse i Henhold til den foreslaaede Ændring vil Tilskuddet blive ca. 30 pCt.

Jeg skal tillade mig at anbefale de til dette Ministeriums Budget stillede Ændringsforslag.

Korsgaard: I Bilag Nr. 40 findes der en lang Skrivelse fra Finansministeriet, dateret den 27. Februar 1932, som begynder med at opregne, hvilke Beløb man venter at kunne spare paa de forskellige Konti. Ved den Oplæsning, man i sin Tid havde Lejlighed til at høre i Finansudvalget, var der jo en hel Række mindre Tal, man ikke hæftede sig meget ved; men der var 3 Tal, som man i Kraft af Beløbenes Størrelse, maatte hæfte sig ved, nemlig Tallet for Socialministeriet, 693 000 Kr., for Undervisningsministeriet, 944 000 Kr., og for

Krigsministeriet, 3 649 000 Kr. — det sidste var naturligvis saa langt det største.

Men naar man saa gaar lidt nærmere ind paa Sagen — og det er det, jeg gerne vil, om jeg saa maa sige, gentage, for Ordføreren har jo nævnt det —, viser det sig, at denne tilsyneladende ret anselige Besparelse paa Socialministeriets Budget ogsaa kun er ganske tilsyneladende og ikke indeholder en Øres Realitet, idet det, der her stilles Forslag om, kun er, at den større Udgift, man normalt regner med, at Tillægsbevillingsloven og Finansloven skal give sammenlignet med Statsregnskabet, ganske simpelt formindskes med dette Beløb. Det er altsaa kun Formalitet og intet andet. Man kan vel ikke sige andet end, at Ordførerens Udtalelse viser det samme, men da jeg føler mig forvisset om, at man helst vil vide, hvad det egentlig er, man gør, og en og anden maaske kan have overset det, har jeg ment det rigtigt at fremhæve det saa skarpt, som det har været mig muligt.

Socialministeren (Steincke): Med den Sans for Retorik, som udmærker det ærede Medlem Hr. Korsgaard, drev han sine i øvrigt rigtige Udtalelser ud i den Yderlighed, at han sagde, at Besparelsen paa 693 000 Kr. ikke indeholdt en Øres Realitet. Jo, den indeholder en Mængde Kroners Realitet; men jeg glæder mig over, at den ikke indeholder Realiteter i Retning af at nedskære paa den egentlige Sociallovgivning, og at det har været muligt at beregne Udgifterne saaledes, at man kan sige, der kan spares saa stort et Beløb paa Socialministeriets Konto i Aar, uden at det direkte berører Sociallovgivningen.

Pinholt: Jeg sætter Pris paa den Oprigtighed, som den højtærede Socialminister her viser — og den viser han jo i al Almindelighed —, thi det er rigtigt, at af disse Besparelser, som er foreslaaet for Socialministeriets Vedkommende, er der maaske nogle Tusind Kroner, som der er nogen Realitet i, men de allerfleste er der overhovedet ikke nogen Realitet i. Det kunde lige saa godt være, det kunde koste 200 000 Kr. mere som 200 000 Kr. mindre, saadan som det er foreslaaet — det vil Udviklingen vise —, thi den højtærede Socialminister har været saa forsigtig, at han ikke har faaet ændret en eneste af de Love, som hjemler ham Udgifter, og derfor vil disse Besparelser være problematiske. Det skal jeg ikke sige noget til foreløbig; men det er altsaa Realiteten.